

הרועים הוא בחי' מזון כו'. ולקמן יבואר דבמשיה יש ב' הכחי':
ובזה יבין הגמ' בשיא יום ראשון מדליק שמונה מכאן ואילך פוחת והולך. ופוחת דביש' דיליף מפרי החג שיום ראשון מקריב י"ג מכאן ואילך פוחת והולך כו'. ובהאי יום ראשון מדליק א' מכאן ואילך מוסיף והולך כו'. כי הנה ענין פרי החג הוא גיב המשכת מקיפים עליונים כי סכות הוא התגלות המקיפים כמ"ש כי גבר עלינו חסדו. וע"י המשכה זו מתבררים גיב' העי' שרים ונהפכים ליכטל באור זה. וזהו הללו את ה' כל גיבם כו' כי גבר עלינו חסדו. ולכן מתחיל ב"ג פרים כנגד י"ג מדה"ר שהם מקיפים כנודע. ואח"כ הולכין ומתמעטין כי כיון שכבר נבררו כמה בחי' ע"י המשכה שביום ראשון ע"כ איצ' עוד להארה גדולה כ"כ כיום ראשון כו'. והנה בחנוכה משייכים גיב' בחי' מקיפים הנ"ל שע"יז יהיו נדחים הקליפות. אך בחנוכה הוא בכחי' מלחמה. וכמ"ש סונוני כו' בשם ה' כי אמילם כו' והיינו גיב' ע"י המקיפים דוקא. וזהו טוב לחסות בהוי"ה מבטוח כו' כמ"ש במ"א. ובסכות להיותו מדאורייתא אינו ע"י מלחמה אלא שעש' נכנעים ממילא ע"י גילוי זה כו'. וכיון ששני הענינים הוא המשכת בחי' מקיפים ע"כ למדים ב"ש לנרות דחנוכה מפרי החג שמתחלה צ"ל גילוי גדול יותר. ואח"כ יהיה מתמעט והולך מטעם הנ"ל בפרי החג. ובה סכות מעלין בקדוש כו'. פ"י דלא דמי ללמוד דהו מפרי החג. כי חת הסוכה הוא דאורייתא. ואורייתא מח"ע נפקת מלמעלה למטה. ואם כן בא ונמשך הגילוי מצד עצמו מלמעלה למטה. ולכן גם ההארה היותר גבוה יוכל לבא ולימשך בתחלה כי מי מעכב ומי מונע לה' ית"ש. והיז' ה' תקצר. משא"כ בחנוכה שהוא מדרבנן שהם המשיכו להיות גילוי זה וא"כ כיון שמשמיכים זה מלמטה א"א להגיע ולהמשיך הגילוי הגדול בתחלה כ"א מעט מעט. שמתחלה משייכים נר א'. ואח"כ מעלין בקדוש כו' והולך מוסיף את כו'. (ודוגמא לדבר מפסח וסופה"ע כי בפסח היה הגילוי באתעדל"ע מצד עצמו שנגלה עליהם מ"ה כו'. ואח"כ צ"ל וספרתם לכם להפוך המדות ע"י שמשמיכים היום יום א' לעומר לנה"כ כו'. ולמחר היום שני ימים. ואין אומרים יום שני אלא שני ימים. כלומר היום נמשך בחי' עליונה יותר הכוללת שני ימים ואח"כ מוסיף והולך אור כו'. נמצא בספירת העומר שהיא אתערותא דלעילא ע"י אתערותא דלתתא אור ממשיך מעט מעט והולך ואור כו' וימים ג' ימים כו'. והוא כמו בחנוכה תחלה נר א' ואח"כ מוסיף והולך כו'. אבל בפסח שהיה הגילוי מעצמו הרי כללות האור הנמשך אח"כ בכל ימי העומר היה גילוי זה כולו בעצמו בתחלה כו' מטעם הנ"ל. וגם מזה יובן מ"ש בפע"ח בספה"ע משייכים מקיפים דאימא אבל הפנימיים אין בנו כח להמשיך רק בזמן בהמ"ק. והוא כמ"ש בענין שבעה רועים דהם בחי' פנימיים וזה היה במנורה שבהמ"ק ז' קנים. משא"כ עכשיו משייכים מבחי' המקיפים שהם ח' נס"א:

וזוהו ענין נרות דחנוכה. שטמאו כל השמנים שבהיכל מצד תגבורת חכמה דקליפה. לכן רצו להשכיחם תורתך כו'. וע"כ הוצרך להמשיך מבחי' שלמעלה מהחכמה דקדושה והוא מבחי' מקיפים עליונים. וזהו פך של שמן שהיה חתום בחותמת של כה"ג שהוא בחי' רוב חסד כו' (ולפי שהוא מבחי' מקיף נמשך ונשפל גם למטה להדליק גם עתה בדורותינו שאין בהמ"ק קינים משא"כ בהמ"ק ח' נרות מבחי' ז' רועים אלא שהיה הגילוי ממש בבחי' פנימית כמאמר עדות היא לבאי עולם כו'. ועמ"ש לקמן ע"פ כי אתה נרי הוי"ה והוי"ה יגיה חשכי. שם הוי"ה הראשון הוא בבחי' השתלשלות וממנו נמשך בחי' אתה נרי. והיינו הנרות דקדש כו'. ושם הוי"ה השני הוא מבחי' סוכ"ע שלמעלה מהשתלשלות ומוה נמשך בחי' יגיה חשכי והן הן נרות דחנוכה. ועד"ז הוא ענין ההפך בין בחי' שבעה רועים לבחי' שמונה נס"א כי על ידי שבעה רועים נמשך המשכת המזון לכנ"י בחי' ותורתך בתוך מעי שהוה שכיבול רועים נמשך בפנימיות זהו מבחי' שם הוי"ה הנמשך בעולמות אבי"ע. אבל ע"י נס"א נמשכים בחי' מקיפים והוא מבחי' שם הוי"ה שלמעלה מגדר ההתלבשות בעולמות אלא שמאיר בבחי' מקיף וכענין תפלת רחבי"ד להפוך הטבע כו' כניל והוא הנמשך ע"י מעשה המצות שהן המשכות בחי' מקיפים כי המצות הן נקי' מצות המלך. ועיין בדי"ה מזמור שיר תנוכת הבית בענין מזון לברש כו'. ולכן בחי' משיה הוא גיב' מנס"א כי במשיה נאמר והריחו. מורח ודאי. וריח הוא בחי' פירחא דלבושייכו נאמר